

[Arbejds- og Socialministeren.]

Forslag om, at Fradraget fremtidig undergives Pristalsregulering. Der vil altsaa fremtidig efter Forslaget ved Indkomstberegningen være at se bort fra $\frac{1}{3}$ af Livrenten eller Pensionsindtægten, dog mindst 420 Kr.

Under Hensyn til det offentlige Pensioner har Udvalget endelig ment at burde fastsætte en Overgrænse for det Beløb, der skal bortses fra, og det er foreslaaet at fastsætte denne Overgrænse til 850 Kr.

For saa vidt angaar Rentenydere, der oppebærer Legatindtægter, er disse omfattet af den almindelige Bestemmelse om 200 Kr.-Fradraget i Folkeforsikringslovens § 41, Stk. 3, Nr. 3. I nærværende Forslag er der stillet Forslag om, at der ved Beregning af Alders- og Invaliderenter til en Person, der oppebærer Legatindtægt eller anden privat Understøttelse eller Understøttelse paa Finansloven o. lign., vil være at se bort fra $\frac{1}{3}$ af denne Indtægt. Der vil dog i alle Tilfælde kunne bortses fra indtil 210 Kr., og der vil højst kunne bortses fra 420 Kr. aarlig.

Hvad særlig angaar Legaterne, har den oprindelige Motivering for 200 Kr.-Fradragets Indførelse, nemlig at opmuntre til frivillig Forsikring, naturligvis ikke ligget til Grund for deres Optagelse blandt de andre begunstigede Indtægtsformer. Naar Legaterne ikke desto mindre blev optaget i Regelen under Lovens Behandling paa Rigsdagen, begrundes dette da sikkert ogsaa med det rent praktiske Hensyn, at man i videst muligt Omfang maa søge at undgaa, at de legatuddelende Institutioner og private Personer forbigaar Rentenyderne ud fra den Betragtning, at Renten saa blot reduceres tilsvarende.

Man kunde stille sig noget tvivlende over for, om der strengt taget er tilstrækkelig Grund til at stille Legater gunstigere end f. Eks. Understøttelser ydet af Paarørende, og fremfor alt, om det er rimeligt at give Legater samme favorable Stilling som Livrente- og Pensionsindtægt i Almindelighed, til hvis Tilvejebringelse Rentenyderne jo har ydet en større økonomisk Indsats. Heroverfor kan man dog gøre gældende, at Legaternes Uddeling foregaar under Mynighedernes Øjne og ikke som private Indtægter kan undrages det sociale Udvalgs Kundskaab.

En af Det statistiske Departement foretagen Undersøgelse viser, at ca. 17 000 Personer over 60 Aar, heraf 7 000 Aldersrentenydere, oppebærer Fribolig, medens øvrige Legater oppebæres af i alt ca. 9 000 Personer, hvoraf 6 000 er Aldersrentenydere.

Af Værdien af de Ydelser, der herved bliver Rentenyderne til Del, falder ca. 2 Mill. Kr. paa Friboliger og 1,6 Mill. Kr. paa andre Legater. Den nuværende 200 Kr.-Regel har saaledes meget stor Betydning, især ved Friboliger, men under Hensyn til, at man er interesseret i en Spredning af Legaterne, og at det følgelig især er de mindre Legater, der kan paakalde Lovgiverens Velvilje, har man ikke ment at kunne gennemføre en Sidestilling fuldt ud med Pensionsindtægt.

Foruden Legater findes der en Række Indkomstarter, nemlig faglige Understøttelser, Understøttelser paa Finansloven til ikke-pensionsberettigede Personer m. fl. samt Understøttelser af mere regelmæssig Karakter fra Paarørende, som rent praktisk ikke er til at skelne fra Legater, som der derfor kan være Grund til at indrømme en lignende begunstiget Stilling som den, der efter Forslaget kommer Legater til Del, og man har derfor fundet det rimeligt at lade den foreslaaede Regel for Legatindtægter omfatte ogsaa disse andre Understøttelser.

Som ærede Medlemmer vil se, indeholder Folkeforsikringslovens § 41, Stk. 3, under Nr. 6, en Bestemmelse, der regulerer det Tilfælde, hvor en Rentenyder modtager Underholdsbidrag til sine Børn. Disse Bidrag kan være Bidrag i Henhold til Overøvrighedsbestemmelse, en af Overøvrigheden godkendt Overenskomst, Separations- eller Skilsmissebevilling eller Dom eller være Bidrag udbetalt i Henhold til Afsnit 3 i Lov om offentlig Forsorg, det vil sige af det offentlige udbetalte Underholdsbidrag til Børn i eller uden for Ægteskab samt Bidrag til Børn af Enker og Enkemænd. Oppebærer en Rentenyder et saadant Bidrag, skal Bidraget kun medregnes til Rentenyderens Indtægt med Halvdelen.

Denne Bestemmelse, der blev indsat i Folkeforsikringsloven ved dennes Revision i 1937, hænger sammen med Bestemmelsen i Lovens § 40, Stk. 4, sidste Punktum, hvor det er udtalt, at det Børnetillæg, der efter Folkeforsikringsloven ydes til Rentenydere, der har fuld Forsørgelsespligt over for Børn under 15 Aar, bortfalder for saa vidt angaar Børn, for hvilke der udbetales Bidrag i Henhold til fornævnte Afsnit 3 i Lov om offentlig Forsorg, hvilket altsaa vil sige Bidrag, der udbetales af det offentlige til Børn i eller uden for Ægteskab samt Bidrag til Børn af Enker og Enkemænd.

Ved Behandlingen af disse Bestemmelser i Praksis anlagde Socialministeriet den Fortolkning, at en Rentenyder, der er berettiget til at oppebære et saadant Tillæg